

Motion

1976/77: 1002

av herr Olsson i Sundsvall och fru Odelsparr om tillfällig upplåtelse av kyrkorum

Genom lagen (1963:501) om upplåtande av kyrkorum i vissa fall har givits bestämmelser om upplåtelse av kyrka för annat ändamål än gudstjänst och därmed jämförlig förrättning. Beslut om sådan upplåtelse fattas av kyrkorådet med delegationsrätt till kyrkoherde eller avdelning inom kyrkorådet i vilken kyrkoherden ingår.

Upplåtelsen får inte hindra eller försvåra användningen för kyrkligt ändamål, strida mot kyrkorummets helgd eller kyrkans ordning eller äventyra kyrkorummet och dess inventarier. Upplåtelsebeslut kan överklagas hos domkapitlet, som är slutinstans.

Rörande kyrkas upplåtelse för gudstjänst eller därmed jämförlig förrättning saknas bestämmelser i lag. Av hävd och sedvänja gäller att beslutanderätten i dessa angelägenheter tillkommer kyrkoherden, vilket även fastslogs av regeringsrätten 1937 (Regeringsrättens Årsbok 1937 E: 16). Besvärinstans är även i dessa fall domkapitlet.

För upplåtelse av kyrka för vigsel enligt annan ritual än svenska kyrkans har biskopsmötet den 18 april 1967 fastställt riktlinjer. Förutsättningen för varje upplåtelse för sådan vigsel är att vigselritualen inte strider mot svenska kyrkans lära. Vid meningsskiljaktighet om tillämpningen av dessa riktlinjer skall präst kontakta sin biskop.

I lagen (1957:585) om jordfästning m. m. stadgas om upplåtelse av kyrkorum för jordfästning. Det anges att även för jordfästning i annan ordning än svenska kyrkans må kyrkorum upplåtas, om ej särskilda skäl talar däremot. Enligt lagkommentarerna har det antagits att domkapitlet är besvärsoch slutinstans även beträffande kyrkoherdes beslut om upplåtelse av kyrkorum för sådan jordfästning.

Sedan kvinnorna 1958 fick rätt att bli prästvigda samt inneha prästerlig tjänst har uppmärksammade fall förekommit där manlig kyrkoherde vägrat upplåta "sin" kyrka till kvinnlig präst för gudstjänst eller annan kyrklig förrättning. Detta är otillfredsställande mot bakgrund av att kvinnan har lagfäst rätt till likabehandling både som präst och i övrigt.

Det finns därför anledning att se över reglerna om tillfällig upplåtelse av kyrkorum för kyrklig förrättning. Beslutanderätten skulle i dessa fall, liksom i vad gäller upplåtelse för annat än kyrkligt ändamål, kunna överföras på kyrkorådet med rätt för rådet att delegera beslutanderätten till kyrkoherden men med skyldighet för denne att, därest han vill vägra upplåtelse för förrättning av annan präst, ta upp ärendet i kyrkorådet.

En sådan beslutsordning borde motverka splittring, och samtidigt skulle

en enda person slippa att ensam ta ansvaret för avslag på en framställning som ur församlingens synpunkt lämpligen ej bör bifallas.

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär en översyn av bestämmelserna om tillfällig upplåtelse av kyrkorum för kyrkligt ändamål.

Stockholm den 25 januari 1977

MARTIN OLSSON (c)

MARGIT ODELPARR (c)

i Sundsvall